

Предъ насъ се разтвори историята на миналото ни величие, сълзи бликнаха въ очитѣ ни. Крѣвта закипѣ въ житѣ отъ възторгъ, като си помислѣхме само, че сме посегнали вече къмъ нашитѣ вѣковни блѣнове! Какво е билъ Иерусалимъ за кръстоносцитѣ? Съ часове не снесахме погледи отъ чудната гледка. За голѣмо съжаление, въпрѣки горещото ни желание да идемъ и се поклонимъ на нашата светиня, не можахме, дългътъ ни извика на друго мѣсто.

Къмъ Струга

Презъ нощта пристигна сведение за дейността на всички части, действащи въ лѣво и дѣсно отъ насъ. Ние бѣхме почти на една линия съ тѣхъ. Оставаше да се съмне и почнемъ отново движението си напредъ. Отвреме-навреме се виждаха огньове предъ насъ — това бѣха сръбскитѣ отстъпващи части.

Дойдоха и двама отъ пленниците наши войници, изпратени съ донесение до дружинния командиръ. Тѣ разправяха, че когато ги завели при сръбския майоръ, той ги изругалъ и накаралъ войниците да отрѣжатъ нумерата на пагонитѣ имъ (11). Той се е билъ и на Криволакъ миналата война съ сѣщия полкъ, а сега отъ Сиври-тепе — Качаникъ, чакъ до Охридъ не го оставя на мира. На другия день, следъ като се свързахме съ колонитѣ настѣпващи отъ Рѣсенъ и кота 1200, партизанскиятъ отрядъ на Чаулева и настѣпващъ по шосето Кичево—Охридъ, ние продължихме настѣпването си. Следния день Охридъ пада. Не закъснѣхме да се явимъ и предъ градъ Струга. Ще забележа, че сръбскитѣ войници се биха съ ожесточение. Цѣли 10 дни се водиха непрекъснати боеве отъ Кичево до Охридъ. Трѣбваше да се обхождатъ всички планински пътеки, защото планинскитѣ масиви тукъ сж много. Ние трѣбваше да чистимъ всѣки връхъ и успѣхме съ слава да достигнемъ това. Въ последнитѣ дни на нашето настѣпване духътъ на сърбитѣ отпадна. Тѣ убиваха своитѣ началници, които не имъ позволяваха да отстъпятъ или да се предадатъ. Дойдоха до такова положение, че една баба въоръжена караше 5—6 въоръжени сръбски пленници. с. Брѣжани се препълни съ сръбски пленници. Преди да се вземе селото, тамъ е билъ единъ сръбски полковникъ, Стояновичъ. На запитването, отправено му отъ приближени негови офицери, какво е положението и какъ е на другитѣ фронтове, какво е останало отъ сръбската земя, той заплакалъ и казалъ: „Това, що виждате задъ насъ, само това е останало, Охридъ и Струга сж последнитѣ градове, които владѣемъ, но докато имаме пушки и патрони, не ще се предадемъ“.

Само следъ три дни тѣ бѣха принудени да отстъпятъ и последнитѣ два града на Македония, Охридъ и Струга, и да бѣгатъ позорно въ Албания.